

إِلَهِي حَرَمَنِي كُلَّ مَسْئُولٍ رَفَدَهُ، وَمَنَعَنِي كُلَّ مَأْمُولٍ مَا عِنْدَهُ، وَأَخْلَفَنِي مَنْ كُنْتُ أَرْجُوهُ لِرَغْبَةٍ، وَأَقْصَدُهُ لِرَهْبَةٍ، وَحَالَ الشَّكُّ فِي ذَلِكَ يَقِينًا، وَالظَّنُّ عَرَفَانًا وَاسْتَحَالَ الرَّجَاءُ يَأْسًا، وَرَدَّتْنِي الضَّرُورَةُ إِلَيْكَ حِينَ خَابَتْ آمَالِي، وَأَنْقَطَعَتْ أَسْبَابِي، وَأَيَقَنْتُ أَنَّ سَعْيِي لَا يُفْلِحُ، وَاجْتِهَادِي لَا يَنْجِحُ إِلَّا بِمَعُونَتِكَ، وَأَنَّ مَرِيدِي بِالْخَيْرِ لَا يَقْدِرُ عَلَى إِنْأَلْتِي إِلَّاهُ إِلَّا بِإِذْنِكَ.

خدای من، هر درخواست شده‌ای مرا از یاری‌اش محروم نمود و هر که به آرزوی او بودم مرا از آنچه دارد باز داشت و مرا بر جای گذاشت هر که را برای خواسته‌ای مورد امید قرار داده بودم، و برای مشکلی قصد او می‌کردم، و شک در آن تبدیل شد به یقین، و گمان به علم مبدل گشت و امید به ناامیدی گرایید، و اضطرار مرا بازگردانید به سوی تو هنگامی که ناکام گردید آرزوهایم و وسایلم قطع شد و یقین کردم که تلاشم به جایی نمی‌رسد، و کوششم به موفقیت نمی‌پیوندد جز به یاری‌ات، و آنکه برایم خیر می‌خواهد توانا نیست بر رساندنش به من جز به اجازه‌ تو.

فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَعِينَنِي يَا رَبِّ بِكَرَمِكَ عَنْ لُؤْمِ الْمَسْئُولِينَ، وَبِإِسْعَافِكَ عَنْ خَيِّبَةِ الْمَرْجُوعِينَ، وَأَبْدِلْنِي مَخَافَتَكَ مِنْ مَخَافَةِ الْمَخْلُوقِينَ، وَاجْعَلْنِي أَشَدَّ مَا أَكُونُهُ لَكَ خَوْفًا، وَأَكْثَرَ مَا أَكُونُهُ لَكَ ذِكْرًا، وَأَعْظَمَ مَا أَكُونُ مِنْكَ حَذَرًا، إِذَا زَالَتْ عَنِّي الْمَخَافُفُ، وَأَنْزَاخَتِ الْمَكَارِهِ، وَأَنْصَرَفَتْ عَنِّي الْمَخَافُفُ، حِينَ يَأْمَنُ الْمَغْرُورُونَ مَكْرَكَ، وَيَنْسَى الْجَاهِلُونَ ذِكْرَكَ.

پس از تو می‌خواهم که بر محمد و آل محمد درود فرستی، و بی‌نیازم سازی ای پروردگارم به کرم‌ت از فرومایگی درخواست شدگان، و با یاری‌ات، از ناکام سازی آنها که مورد امیدند، و ترس از خودت را به من ده به جای ترس از آفریده‌شدگان، و قرار ده مرا که شدیدتر باشم برای تو از جهت ترس و هر چه بیشتر تو را یاد کننده، و هر چه عظیم‌تر از تو بر حذر مانده، آنگاه که برطرف شود از من ترس‌ها و دور گردد ناخوش آیندها و از من جدا شود هراس‌ها، آنگاه که فریفته شدگان از مکر تو ایمن شوند و جاهلان یاد تو را فراموش نمایند.

وَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ يُبْطِرُهُ الرَّخَاءُ، وَيَصْرَعُهُ الْبَلَاءُ، فَلَا يَدْعُوكَ إِلَّا عِنْدَ حُلُولِ نَازِلَةٍ، وَلَا يَذْكُرُكَ إِلَّا عِنْدَ وَقُوعِ جَانِحَةٍ، فَيُضِرُّ لَكَ خَدَّهُ وَيَرْفَعُ بِالْمَسْأَلَةِ إِلَيْكَ يَدَهُ، وَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ عِبَادَتُهُ لَكَ خَطَرَاتٌ تَعْرُضُ دُونَ دَوَامِهَا الْفَتَرَاتُ فَيَعْمَلُ بِشَيْءٍ مِنَ الطَّاعَةِ مِنْ يَوْمِهِ، وَيَمَلُّ الْعَمَلَ فِي عَدِهِ، لَكِنْ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ

أَيَّامِي مُوفِيًّا عَلَى أَمْسِهِ، مُقْصِرًا عَنْ غَدِهِ، حَتَّى تَتَوَقَّأَنِي وَقَدْ أَعَدَدْتُ لِيَوْمِ الْمَعَادِ تَوْفِيرَةَ الزَّادِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

و قرار مده مرا از جمله کسانی که آسودگی او را سرمست کند و بلا او را بر زمین افکند، پس تو را نخواند، جز هنگام پیش آمدن حادثه سختی، و تو را یاد نمی‌کند جز هنگام وقوع بلایی که گونه‌اش را برای تو خاضع کند و بردارد به گدایی به سوی تو دستش را، و مرا قرار مده از کسانی که عبادتش برای تو پیوسته نیست که قطع شدن‌هایی مانع ادامه آنها گردد پس چیزی از طاعت را عمل می‌کند در امروزش، و فردایش از عمل خسته و ملول می‌گردد، ولی، بر محمد و آل محمد درود فرست و قرار ده هر روز از روزهایم را افزون‌تر از دیروزش و کمتر از فردایش، تا مرا بمیرانی در حالی که برای روز معاد توشه فراوانی را آماده کرده باشم، به رحمت ای مهربان‌ترین مهربانان.